

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računata se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blizu govornijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Národná Tiskarna“ telefon št. 85.

Agitacijski migljaji.

III.

Velika večina prebivalstva nima dosti smisla za politične zadeve. Boj za vsakdanji kruh je v naših deželah tako težak, da ljudje ne utegnejo, zanimati se za javna vprašanja v tisti meri, kakor bi bilo potrebno. Premnogo je še tacihi, ki ne uvidevajo, da je volilna pravica jedna prvih državljanskih pravic, nego smatrajo volilno pravico za veliko nadlogo, in se vsled tega kaj radi ognejo vsaki velitvi. Od tod prihaja, da je udeležba pri volitvah povprek jako pičila in da je sploh treba obilo truda, predno se volilci spravijo na volišče. Tako hudo seveda ni več, kakor svoj čas, ko so se volilci kar skrivali. V Ljubljani se še marsikdo spominja tistega meščana, ki je pred leti pri občinskih volitvah pobegnil na Vič in se tam skrival na nekih svistih. Šlo se je takrat za vsak glas. Ko je ranjki dr. Zarnik izvedel, da jo je dotični meščan odkuril na Vič, peljal se je za njim, ga srečno zasačil zaritega v mrvo in ga v triumfu pripeljal na volišče. Mož je glasoval z narodno stranko, ali hud je bil, hud... A tudi pri zadnjih državnozbornih volitvah se je videlo, kako neradi grede včasih ljudje na volišče. Ko je šlo v Ljubljani za mestni mandat g. Kušar contra Vencajz, je bila udeležba pač ogromna, ali volitve iz pete kurije se meščanstvo in uradništvo prav za prav sploh ni udeležilo.

Vsled tega je jedna najvažnejših nalog vsake agitacije, buditi javnega duha in vzbujati zanimanje za volitve. Če se ljudje zanimajo za volitve, če se začno zavzemati za svojega kandidata, potem je agitacijsko delo zelo olajšano, kajti potem je znatna udeležba pri volitvah zagotovljena.

Klerikalci bodo za svoje kandidate napeli vse moči. Vplivalo se bo s prižnice in iz spovednice, duhovniki bodo hodili od hiše do hiše, obetali in grozili ter sploh

porabljali sredstva duhovniškega terorizma, da pridobe ljudi na svojo stran.

Ta njihova agitacija se mora odločno paralizovati. S tem ni še nič doseženo, če so politično izobraženi ljudje zanesljivi pristaši naše stranke pripravljeno iti na volišče in glasovati za narodno-naprednega kandidata, sicer pa ne store ničesar. Treba je stopiti k vsakemu posameznemu volilcu. Hoditi je treba od vasi do vasi, od hiše do hiše in pridobivati volilce za kandidata naše stranke. Kakor čujemo, prirede kandidatje naše stranke vsaj za vsak sodni okraj shod volilcev, da se volilcem predstavijo in jim pojasnijo program narodno-napredne stranke. To bo gotovo dobro uplivalo, ali če bi se zanašali samo na moralni uspeh tacihi shodov, bi lahko na dan volitve čakali prav bridko razočaranje.

Za gotovo zmago naših kandidatov je potrebno, da si zagotovimo vsak posamezen glas, da si zagotovimo vsacega posameznega volilca. Tega ne more storiti noben odbor, to je delo posamičnih pristašev naše stranke. Vsak zaveden somišljenik narodno-napredne stranke ima sveto dolžnost, da se udeleži volilne agitacije. Vsak naj agitira mej svojimi sorodniki, prijatelji in znanci, koder je prilika. Vzodbuja naj zanesljivo, obdeluje omahljive, zaprisega neodločne. Ako stori vsak v svojem kraju, v svoji občini v polni meri svojo dolžnost, je zmaga gotova.

To ne velja samo za moške, nego tudi za ženski spol. Prav potom žensk vplivajo klerikalci najbolj na moške. Zato naj pa tudi napredno ženstvo porabi svoj vpliv, in naj deluje po svojih močeh v prid napredni narodni stranki. Na Angleškem je to že davno v navadi, pa tudi v drugih deželah.

Kaj zamore posamezna žena doseči, to je pokazala soproga bivšega angleškega ministra ranjkega lorda Randolfa Churechilla. Ta je bil ravno mej volitvami nevarno obolel in ni mogel sam voditi volilne agi-

tacije. Mesto njega je to prevzela njegova soproga, Lady Randolph Churechill, hči jedne najodličnejše staroaristokratske rodbine, se je več tednov vozila po vsem volilnem okraju. Hodila je od mesta do mesta, od vasi do vasi, od hiše do hiše, od stanovanja do stanovanja, od gostilne do gostilne. Obiskala je bogataše in siromake; iz kraljevske bogate opremljenega salona je šla v revno zaduhlo krčmo mej tovarniške delavce, presedela mej njimi cele ure, in ž njimi debatirala na žive in mrtve. In doseгла je sijajen uspeh. Lord Randolph Churechill je bil izvoljen z velikansko večino in to v okraju, ki je že polstoletja volil samo kandidate nasprotne stranke.

Tudi pri predstojajočih volitvah prezidenta Združenih držav ameriških igra ženski spol veliko ulogo in bo znatno vplival na odločitev.

V nas Slovincih doslej ženstvo ni poseglo v volilni boj drugače, kakor da so klerikalne ženske rotile svoje moče, naj se ne zamerijo župniku ali kaplanu, med tem ko je napredno ženstvo stalo popolnoma apatično na strani. Upajmo, da se razmere premene, da bo napredno ženstvo pri predstojajočih volitvah poseglo v volilni boj in porabilo vsaj svoj vpliv, da poživlji agitacijo in pridobi našim kandidatom kar mogoče prijateljev.

Ako naj naša stranka zmagaja, ako naj naša stranka pri volitvah doseže resničen uspeh, mora vsakdo, ženska ali moški, storiti v polni meri svojo dolžnost tudi v agitaciji in zato kličemo: Vse na krov, kar je narodnega in naprednega mišljenja!

V Ljubljani, 18. oktobra.

Obletnica.

Včeraj je bila obletnica, odkar je grof Clary z odredbo 17. oktobra 1899 razveljavil Badeni Gautscheve naredbe za Češko in Moravsko. Ta Claryjeva odredba je bila povod ljutemu boju Čehov v parlamentu in izven njega proti vladi. Clary je mislil,

da se razmere v državi, ako Nemci ne bodo več obstruirali, izboljšajo; toda dosegel je baš nasprotno. Obstrukcijo so začeli Čehi, in Claryjevo ministrstvo je padlo. Koerber, njegov naslednik, je začel z novimi pogajanji radi jezikovnega vprašanja, ki pa niso imela nobenega uspeha. Parlament ni delal ničesar in Koerberjeva vlada ga je razpustila ter razpisala nove volitve. Včerajšnji dan je torej zgodovinske važnosti, ker je bil povod dalekosežnih dogodkov. Ali pa prineso nove volitve parlamentu rešitev, kdo bi mogel to že danes trditi?

Kako se postane škof?

„Hrvatsko Pravo“ poroča: Te dni je umrl jeden najsiromašnejših madjarskih škofov, Kornel Hidassy. Ako bi bil hotel, bi bil lahko prvi in najbogatejši madjarski škof — primas-nadžkof Ogrske. Po smrti ogrskega primasa Simora je hotela vlada imenovati njegovim naslednikom Hidassyja. Kakor piše dobro poučeni „Hazank“, se je vlada s Hidassyjem pogajala, in že je bila stvar tako gotova, da je odšel Hidassy na Dunaj, kjer se je imelo odločiti definitivno. Na Dunaju, predno je bil imenovan, so mu ponudili kos papirja, da ga podpiše. Tu je imel s svojim podpisom zajamčiti svoje politično postopanje. Dali so mu rok za premišljanje, ali hoče podpisati ter postati primas, ali pa ne podpisati ter ostati navaden škof. Hidassy je, razumevši, kaj hočejo, vzkliknil: „Nesrečna Ogrska! Nesrečna Ogrska!“, a potem odšel iz ministrstva ter izjavil, da pod vladnimi uveti noče sprejeti nadškofijske stolice. — Tako se postopa pri vseh visokih cerkvenih imenovanjih, zato nam še danes zvené v ušesih besede barona Rukavine: Naš človek ne more postati niti zadnji občinski pisar, kamo-li škof! In vendar hočejo z neke strani, da naj nas vodijo v političnih stvareh škofi, katere imenujejo vlade na Dunaju, v Pešti ali Zagrebu. Nikdar! Ni ga škofa brez reverza! O ti reverzi!

LISTEK.

Osveta prevaranca.

Humoreska. Ruski spisal A. Čehov.
(Konec.)

Turmanov je meril spalnico z dolgimi, nemirnimi koraki in se vedril s tem, da si je izmisljal take načrte, družega za drugim. Mahoma se je ustavil ter se udaril z roko po čelu.

„Imam jo! Bravo!“ je vskliknil poln radosti. „Izvrstno! Krasno!“

In kakor hitro je opazil, da žena spi, je sedel k pisalni mizi ter načel s pisanjem, nerodno pisavo ter z mnogimi pravopisnimi napakami sledeče pisemce:

„Trgovcu Dulinovu, sinu. Častiti gospod! Ako ne položite do danes, 12. septembra, do 6. ure zvečer v mramornato vazo v mestnem parku na levo od trtine lope svote 200 rubljev, bodete umorjeni, in Vaša galanterijska trgovina pojde v zrak.“

Ko je Turmanov končal, je skakal od sreče in veselja.

„To je dobro storjeno, kaj?“ je mrmral ter si radosten mel roke. „To je izvrstno! Niti zlodej sam bi si ne mogel izmisliti boljše osvete. Seveda se boče trgovec zelo prestrašil, javil bo takoj vse redarstvu, in to bo prežalo ob šestih na pisalca tega pi-

semca ter zgrabilo ptička Degtareva, baš ko vtakne roko v vazo. To ne bo slabo. Dokler se stvar ne razjasni, bo imel dovolj ta kanalija... Bravo!“

Prilepil je znamko na zavitek ter nesel sam pismo na pošto. Potem je legel v postelj in zaspal kakor še nikdar poprej. Ko se je spomnil naslednjega jutra pri oblačenju svoje šale, je zvižgal veselo predse ter po-božal vsled predobre volje svojo nezvesto soprogo po bradi. Ko je potem sedel v pisarni pred svojim pultom, se je tiho zadovoljno smehljaj predse ter si slikal v vseh barvah strah Degtareva, ko zaide v past.

Ko se je bližala šesta ura, se ni mogel več vzdržati; tekel je naravnost v mestni park, da bi pasel svoje oči na neprijetnem doživljaju svojega tekmeča.

„Aha, tu je!“ je mislil, ko je srečal redarja.

Dospevši do trtne lope, je sedel pod grm in gledal na vazo. Njegova nestrpnost je rastla od minute do minute.

Z zadnjim udarcem šeste ure pa se je prikazal tudi Degtarev. Videti je bilo, da je najboljše volje. Cilinder mu je zlezal smelo nazaj; iz odpetega plašča je gledal telovnik. Zvižgal je veselo melodijo ter kadil svojo cigaro.

„Le čakaj, kmalu izpoznaš purana“, se je radoval Turmanov na tihem. „Le čakaj!...“

Dektarev je stopil k vazi in posegel vanjo... Turmanov se je stegal na prstih in strmel tja. Mladi mož je prinesel iz vaze majhen zavitek, ogledaval ga je začuden od vseh strani, potem je skomizgnil z rameni, ga neodločno odprl, in mahoma se je pokazal na njegovem obrazu izraz največje osupnenosti. V zavitku sta ležala dve podobici po 100 rubljev.

Degtarev ju je dolgo ogledaval. Naposled ju je vtaknil v žep, ne da bi se mogel načuditi in vskliknil glasno: „Merci!“

Nesrečni Turmanov je slišal ta „Merci!“

Ves večer potem je stal pred Dulinovo prodajalno, stiskal proti izvesni deski grozeče svojo pest ter rjovel besen:

„Strahopetec! Zaničevanja vredno človeče! Bojazljiva kramarska duša! Strašljivec! Zajec!...“

„Poezije v prozi“.

Spisal Iv. S. Turgenjev.

Starec.

Otožni, težki dnevi so se pričeli.

Lastne bolesti, trpljenje ljubljenih ljudi, mrz in temota starosti. Vse, česar se je oklepalo srce, česar si se oklepalo tako, da bi žrtvoval zanj samega sebe, mine in izgine. Pot te pelje navzdol.

Kaj hočeš storiti? Ali boš žaloval, tar-

nal? To ne zadovolji niti drugih niti lastnega tvojega srca.

Sicer je vedno tanjše in redkejšo listje na krivečem se, počasi umirajočem drevesu — toda barva mu ostaja ista.

Tako se upogni tudi ti, zamisli se, utopi se v svet spominov in tam, v najglobkejši globočini, v najglobkejšem dnu tvoje duše, se ti bo prikazalo tvoje pretečeno, tebi samemu pristopno življenje v najlepšem pomladnem cvetu, v svojem duhtečem, še vedno svežem zelenju.

Toda bodi previden, ubogi starec — ne glej naprej!

Dva bogatina.

Če se mi pripoveduje o bogatem Rothschildu, da daruje od svojih neizmernih dohodkov tisočake, da se vzgajajo otroci, zdravijo bolniki, redé starci, — me gine tako delo, in hvalim ga.

Toda kljub temu ginjenju in hvali se ne morem zdržati, da bi se ne spomnil revne kmetijske rodbine, ki je sprejela sorodno siroto v svojo siromaško hišo.

„Če jo vzamemo k sebi“, je rekla žena, „izdamo za njo poslednji vinar; potem si ne moremo kupiti niti soli za juho.“

„No, bomo pa jedli neosoljeno“, je odgovoril mož.

Velik korak je od Rothschilda do tega kmeta!

Vojna v Južni Afriki.

Lord Roberts je zadnje čase zopet opetovano poročal o hudih praskah, bitkah in porazih, katere so povzročili neugnani Buri. V vshodnjem delu Transvaala, za hrbtom angleške armade, v okolici Heidelberga tja do Vreda, divja boj, da bi človek mislil, vojna se je šele začela. Dvomiti ni, da se Buri v mnogih okrajih vshodnjega Transvaala in Oranja držé še prav energično in pogumno, ter da imajo Robertsovi generali in generalčki še dosti skrbi in posla. Tako n. pr. je bil Mahonov konjeniški oddelek 13. t. m. docela poražen, 15. t. m. je sporočil Roberts v London, da je Mahon izgubil tri častnike in 8 mož, troje častnikov in 25 mož pa je bilo ranjenih. Polkovnik Legallais je preiskal okraje Heilbron, Reitz in Frankfort in se moral opetovano bojevati z Buri, končno pa vrtniti se v Kroonstad. Izgubil je stotnika in 9 mož, katere so mu Buri ujeli. Ogleduhi so dognali samo v okraju Kroonstad 1400 Burov. Krüger zapusti baje danes Lourenço Marques za nizozemsko ladjo „Gelderland“. Angleška vlada mu je stavila največje za preke na pot ter celo portugalsko vlado primorala, da je preiskala Krügerjevo prtljaga ter mu konfiscirala razne listine in mnogo denarja, ki pa je Krügerjeva last. Angleži bi pač najrajši videli Krügerja, da berači z malho po Evropi! Reuterjeva agencija poroča iz Haaga, da poseti neka burska deputacija iznova glavna evropska mesta, proseča za posredovanje. Seveda tudi ta nova burska deputacija ne doseže ničesar. Vele-vlastij pozornost je obrnjena sedaj docela na Kitajsko, kjer je nejedinstvo med posameznimi mednarodnimi voji velika.

Dopisi.

Iz Gornje savinjske doline 15. okt. Tudi že pri nas v najbolj južnozahodnem delu Štajerske vlada vrvenje in drvenje zbog novih državnozbornih volitev, in to bolj kakor kdaj poprej. Prejšnja leta seveda nismo imeli pri nas nobenih volitvenih bojev, saj med nami ni bilo nikogar, ki bi volil drugače, kakor mu je bilo predpisano. Vsi smo trdno stali vedno in vselej za narodnega kandidata — volili smo narodno klerikalno; ker drugih slovenskih kandidatov bilo ni. A že pri zadnjih volitvah v celjski peti kuriji smo pokazali, da se slepo vendar nočemo pokoravati tistim, ki mislijo da smo le neumne ovčice, ki letamo za njimi le za njimi kamor oni žele. V kljub temu, da je Hribar pri zadnjih volitvah umaknil svojo kandidaturo — disciplini na ljubo — je večina volilcev gornjesavinjske doline vendar oddala svoj glas Hribarju. Zastopniki občin Mozirje, Kokarje, Bočna, in če se ne motimo tudi Rečica bili so za priljubljenega Hribarja napram Žičkarju. Tudi iz drugih občin bi volili Hribarja, ali kdo ne pozna strastne agitacije za Žičkarja? Tako je na primer zmogala klerikalna stranka v Gornjemgradu kjer sta bila voljena volilnim mozem kaplanček Vurkelc in pa njegov adjutant trgovec Božič. Ko bi se tržani in uradniki v Gornjem gradu zavedali pravočasno pomena volitev, bi gotovo ne prišlo do zmage klerikalcev. Upamo da, bode letos drugače. Ravno pri nas slepi duhovščina z delovanjem Žičkarjevem volilce, češ glejte, glejte, koliko je storil Žičkar za vas, saj se je potegoval za boljšo cesto v Logarjevo dolino. Res je, da je v deželnem zboru Žičkar interpeloval zavoljo te ceste, ali ker mu niso bile razmere znane, in ker je bil morda celo napačno informiran, se je prav imenitno blamiral. Tedaj gospodje pustimo to — in smelo lahko trdimo Žičkar nam ni nič koristil. Sicer pa smo mi v Gornji savinjski dolini tega mnenja, naj bode Žičkar poslanec — nam nič za to — samo pri nas ne, posebno pa ne v peti kuriji. Če tudi trdite: „Proti volji duhovščine še ni in tudi ne bo noben kandidat v štajerskih Slovincih“ zmagal vendar se pa jako motite. Kakor se vam je zgodilo pri zadnjih volitvah v okrajni odbor in pa v okrajni šolski svet Gornjegrajski, tako se vam še lahko mnogokje zgodi — tudi pri državnozbornih volitvah. Koliko ste se trudili, da bi prišli v te dve korporaciji a zaman. Naši posestniki niso več tako nerazsodni da bi se dali komandirati od vročerkvni duhovnikov. „Prečastiti“ gospod Dekort, ali se vam še kaj sline cede po okrajnem šolskem svetu in pa po okrajnem

odboru? Zakaj ne kandidujete še vi za državnozbornega poslanca ali Lučki Lekše, ki povsod svoj nos vtika če tudi ga nič ne briga?

Toda pustimo te bolj lokalne stvari in ozrimo se še nekoliko na prihodnje volitve. Pisec teh vrst pride dosti v dotiko z kmečkim ljudstvom, kakor tudi z našimi tržani — on tedaj ve, kakega mnenja je naše prebivalstvo glede bližnjih volitev. In to mnenje ni posebno laskavo za vas klerikalna stranka. Ljudstvo pozna Vaše prijateljstvo in ako vam je še pokorno tu in tam, tedaj je to le bolj iz navade, ne pa iz prepričanja. Mi Gornjesavinjci pojdemo v volilni boj s trdim prepričanjem, da od poslancev, katere nam vsiljuje mariborski volilni odbor, nimamo dosti pričakovati, zato bodedo volili poslancem pete kurije Hribarja, kateri lahko prosto deluje kateremu niso roke tako vezane, kakor Žičkarju in drugim poslancem, katere jih nam vi ponujate. Mi se ne damo voditi od farovža ta nam ne bode komandiral, saj sami lahko presodimo, kdo nam bolj ugaja.

Če tudi nam predbacujete, da rušimo slovo — kaj to? Boljši je pošten boj, kakor pa mrtev mir. In pa ta slova — saj vam je le tako dolgo dobra, dokler bi vladali vi, a vse drugo naj bi se vam klanjalo in ležalo pod Vami. Naša svetna inteligencija je tako že dovolj dolgo krevsala za mariborskimi duhovniškimi voditelji — konečno upamo da se bode tudi ta osamosvojila.

Zaključujem za danes. Povem pa lahko na vse grlo mnenje Gornjesavinjčanov: Naš kandidat za celjsko peto kurijo je Hribar in mi trdno upamo, da bode on zmagal in to še z veliko večino, če tudi „Slovenec“ trdi, da proti volji duhovščine še ni in tudi ne bo nobeden kandidat v štajerskih Slovincih zmagal. Videant consules! a+e.

Nekaj besed

o priliki bodočega 8. mednarodnega kongresa zoper alkoholizem na Dunaju l. 1901.

Od l. 1885. vršilo se je že 7 kongresov, na katerih se je razpravljalo o načinih in sredstvih, s katerimi bi bilo mogoče uspešno omejiti vedno bolj razširjajoči se alkoholizem, to „največje socialno zlo“. Zadnji mednarodni kongres zoper alkoholizem vršil se je leta 1899. v Parizu; sklenilo se je takrat sklicati prihodnji 8. kongres na Dunaj o Veliki noči leta 1901.

Priznati moramo žalostno resnico, da je tudi pri nas poraba alkohola v zadnjih desetletjih toliko se razširila, da je propad ljudstva v npravstvenem, socialnem in zdravstvenem oziru v prvi vrsti posledica tega zla. Alkoholizem napolnil je blaznice in ubožnice, dovedel marsikoga do hudodelstva, marsikoga napravil provzročiteljem velikih nezgod, razdvojil in razdril toliko in toliko srečnih rodbinskih zvez. Vsak misleč človek spoznal bode, da je alkohol v resnici „največje socialno zlo“, in komur je na srcu blagor domovine in naroda, bode gotovo pripravljen pomagati v boju zoper tega sovražnika ljudstva.

Osobito z ozirom na bodoči kongres zoper alkoholizem (in ker je to vprašanje splošno velike važnosti), navedemo tu nekaj odstavkov iz zanimivega in prepričljivega spisa prof. dr. M. Kassowitza: „Je li alkohol redilna snov ali strup?“ (Ist Alkohol ein Nahrungstoff oder ein Gift?“ „Die Zeit“ št. 288, 7. aprila 1900.).

Da se alkoholizem razvije, treba dveh činiteljev: alkohola, ki se pije, in človeka, ki ga pije. Torej je po dvojni poti mogoče nastopati proti alkoholizmu. Ali se sploh prepove napravljati in prodajati alkoholčne pijače, kakor se je to storilo v nekaterih severo-ameriških državah, ali pa se postopa manj strogo, in se le z omejitvijo števila pivnic, ali skrajšanjem časa, med katerim se sme točiti, z visokim obdačenjem opojnih pijač in drugimi naredbami onemogoči preobilo izdelovanje in porabo takih pijač. — Tudi na človeka se na dvojni način lahko vpliva, ali s kaznovanjem ali pa s poučevanjem. Toda kaznovati se more k večjem pijance ne pa pivcev, kateri po številu ne štetokrat prekašajo prve. Sicer pa samo kaznovanje in zganjanje ne bode nikoli zabilo, da ne bi ta ali oni udal se pijančevanju in uničil tako svojo duševno in telesno delozmožnost, svoji družini prehitro vzvel hranitelja in zapustil svojim otrokom znak podedovanja. (Dalje prih.)

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 17. oktobra.

Sinočni nadaljevalni seji je predsedoval zupan Hribar.

Obč. svet. Žužek je poročal o kolavdaciji topničarske vojašnice. Kolavdacija je dognala, da je vse v redu, da so tudi nove strehe na hlevih v dobrem stanju, samo neke malenkostne napake bo odpraviti. Za strehe, ki so se letos napravile, bo stavbinska družba jamčila še za eno leto. Sklenilo se je, odvezati Unijonsko stavbno družbo garancije za stara dela te stavbe, za letos izvršene strehe pa jamči družba do 1. oktobra l. 1901.

O prispevku mestne občine k zgradbi in uredbi ograje ob posestvu Margarete pl. Farkaševe na Privozu je poročal isti poročevalec. Prositeljica je zahtevala polovico od 600 glđ., sklenilo se je pa dovoliti le 150 glđ. z dostavkom, da se nič ne plača za košček sveta, ki ga mora prositeljica odstopiti v javne namene.

Isti poročevalec je poročal o parcelaciji raznih parcel na stavišču. Razdelitev parcele 250/88 na Opekarski cesti se ni odobrila, pač pa razdelitev Seliškarjeve parcele na Sv. Petra cesti in Janeza Benedičiča za Zelenim hribom. Za vsa ta stavišča se je določil odprti zgradbeni sistem.

O proračunu za napravo transformatorja in akumulatorske baterije za električno železnico je poročal obč. svet. Senekovič. Proračun izkazuje potrebnost 38 611 K 88 vin. Občinski svet je odobril proračun in naknadno tudi magistratovo naročilo, izvršiti ta dela.

O načrtu električnih voz, o načrtu za postavljanje transformatorja in akumulatorske baterije in o načrtu, po katerem se podkrepiti šentpeterski most za električno železnico, je poročal mestni inženjer Ciuha. Vozovi bodo imeli 16 sedežev in 14 stojišč. Sklenilo se je odobriti načrt za vozove, a zahtevati, da naj bodo vozovi lično izdelani, in naj se firma Siemens & Halske z magistratom dogovori glede barve. Pri vozev je iz ozirov na javno varnost napraviti lovilne mreže. Odobril se je potem tudi načrt o akumulatorski bateriji, ni se pa odobril načrt za podkrepitve šentpeterskega mostu. Ta most je preslab in ne more nositi železnice; ako bi se podkrepil, bi bilo stare dele vedno popravljati. Vsaled tega se je sklenilo naročiti firmi, da za električno železnico sezida nov most in naj čim prej predloži dotične načrte.

Po poročilu obč. svet. dra. Stareta se je določila cena 10 glđ. za štirjaški meter sveta, kar ga mora mestna občina odstopiti hišnemu posestniku Ivanu Škrjancu na Poljanskem nasipu.

Ostale točke dnevnega reda so se rešile v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. oktobra.

— Osebna vest. Avskultant gospod Spiro Peručič je imenovan sodnim pristavom v Voloski.

— Ignacij Žitnik na agitacijskem potovanju. Piše se nam: V torek, dne 16. t. m., prišel je „doktor“ Ignacij Žitnik, bivši državni poslanec za notranjske občine, na Rakek in na Unec, da za se malo agitira. Mož je bil sicer jeden najslabših poslancev, kar jih je bilo v državnem zboru in tudi za svoje volilce ni storil prav ničesar, a vendar bi bil rad zopet izvoljen. Tudi na Rakeku nima nič zaupanja; dasi je kmetsko prebivalstvo bolj klerikalno, vendar ni zadovoljno z Žitnikom. Prebrisani Žitnik skuša volilce pridobiti z raznimi obljubami, da poskrbi za Rakek in okolico potrebni vodovod. Ko smo to čuli, nas je res obšla jeza. Kaj misli rimski doktor Nace Žitnik, da smo tako nevedni, da ne vemo, kako stoji z vodovodom? Vprašanje o našem vodovodu ne spada v državni zbor, ampak v deželni zbor, v katerem pa dr. Nace Žitnik in njegovi pristaši prav nič vpliva nimajo. Pa ne glede na to je že brez Žitnika poskrbljeno, da dobimo vodovod. Ta zadeva pride bržčas že v kratkem na dnevni red in to vsled upliva vojaškega oblastva. Korno poljelništvo zahteva, da se napravi vodovod, in to iz ozirov na vsakoletne vojaške vaje, ki se tod vrše. Žitnik ve to prav dobro in

ravno ker ve, da je vodovod zagotovljen brez njega, nam ga je prišel obetati. Mož bi se rad dičil s pavovim perjem, kakor je že sploh navada pri klerikalcih. Ti sicer nič ne delajo, a če kdo drugi kaj napravi, zahtevajo vendar vso zaslugo zase. — Končno bode omenjeno, da Žitnik ne more pozabiti lanskega koncerta v državni zbornici. Kamor pride, povsod razpravlja na dolgo in na široko, kako so se uporabljali boben, piščalke in drugi instrumenti. S takimi pripovedkami, ki že nikogar več ne zanimajo, si Nace Žitnik ne pridobi mandata. Če drugega ne v ničesar povedati, lahko doma ostane. O tem, da bi nam Žitnik mogel kaj koristnega ali pametnega povedati, o tem seveda dvomimo, zakaj na shodih, ki jih je priredil v raznih krajih, je samo prazno slamo mlatil.

— Procesija za liberalce na sv. Goro. Na cerkvenem shodu v vipavskem Logu dne 15. avgusta l. l. psoval je pobegli misionar Ferjančič na občo veselost naprednonarodne Vipavce, ki nočejo v noben zastop več klerikalcev voliti, z norci in osli, ki rigajo nasproti svarečim besedam svojih namestnikov božjih svoj monoton i—a—i—a—i—a, ter povabil z ognjevitostjo Petra Amienskega vse še Bogu zveste Vipavce na procesijo na sv. Goro pri Gorici, katero bode on letošnjo jesen s potrebno scenerijo vprizoril, in na kateri bodo vsi dobri duhovi za spreobrnitev za pekel zrele vipavske doline prav goreče Boga prosili. — Spremljevalec mlade vdove na poti v Rim ostal je mož beseda, in dne 12. t. m. odpeljal je pod 3 križi svojo brumno četico na Sv. Goro. Ne vprašajte me pa, kaka je bila četica, dovolj vam bode, ako vam povem, da ne občutimo Vipavci nad sabo nobenih „znamenj“ in nobenega sledu o spreobrnitvi, in če ta eksmisijonarček tudi še naprej vsak dan z jezuvitsko-komedijantskim tulečim glasom ljudstvu v glavo uteplje, da stori smrten greh, kdor se bodoče državnozbornske volitve ne udeleži, ali kdor naprednonarodne kandidate voli, volili bodedo že tako kakor doslej. — Saj pa tudi ni nobeno čudo. Kako so ti romarji na Sv. Goro romali, ta trenotek še ne vemo, videli smo pa in osebno slišali, kako se je ta pijana tolpa z božje poti pod znamenjem sv. Križa vračala. Nekateri udeležniki bili so pri spovedi na Kostanjevici pri Gorici, utegnili pa se niso obhajati, in odložili to do povratka v Vipavo. Toda to že ni bilo več potrebno. Na poti iz Gorice se je toliko pijančevalo, da je en voznik svoje pijane romarje sredi pota v neki gostilni pustil, ker jih ni mogel od pijače spraviti, ter so dospeli po noči v Vipavo že tako nadelani, da so tam zopet oblegli neko gostilno ter pod križem stoječi Urha klicali, preklinjali, rotili se, ter povzročali tak škandal, da je čudo, da se ni nikdo našel, ki bi bil mir in red napravil. Tako je na pr. križonosec kakor s kako metlo omahoval s križem in upil: „Kam hudiča se bomo še peljali“; in zopet drugi pijanec je pod križem opotekaje se zdihoval: „Kak hudič me je zmotil, da sem šel tja doli (na Sv. Goro) 10 glđ. zapravit.“ Med udeležniki tega pijanega romanja bil je poleg eksmisijonarja tudi zaščitnik katoliških pijancev „strie“ Habe, ki takrat še ni bil „strie“, ko je eksmisijonarjevo mater primerjal kravjemu . . . in temu kar je pod njim. Škof Bonaventura je lahko ponosen na svojega misijonarja in na te vojščake katoliške zavesti.

— Kako klerikalci gospodarijo . . . Z Bleda se nam piše: Naši klerikalci, ki so imeli v drugič nekaj let občinsko upravo v rokah, so nam pokazali, da znajo z občinskim imetjem gospodariti kakor cehmoštri ali svedrci. Občinski odbor je bil sklenil, pobirati za občinska pota 10% doklado. Od teh doklad je občina Grad prejela na leto 201 glđ., in je vsled tega neki napredni odbornik večkrat interpeliral, naj se gotova pot v Gradu popravi. Načelnik gospodarskega odseka Janez Marolt, po domače Kokolo, ki je prejel denar za ista pota, pa je zavrnil ta predlog, češ, da se pot ne popravi. Pač pa je ta mož, kakor je razvidno iz uradnih prilog iz tistega občinskega denarja, namenjenega za pota, plačal 8 gold. za maše. Upamo, da se bo mož prisilil, ta denar povrniti. Župnika Oblaka pa vprašamo: Ali je tako ravnanje z občinskim imetjem častno in pošteno? Po naših mislih ni ne častno ne

pošteno, četudi se zgodi na krščansko ka-
toliški cehmoštanski podlagi.

Blejski liberallec.

— Župnik in kaplan. Lahonski župnik
Hrovatin pri Sv. Jakobu v Trstu je pred
sodnijo obdolžil svojega slovenskega kaplana
Stembergerja, da je moralni provzročitelj
demonstracij, ki so jih Slovenci priredili na
dan sv. Rešnjega telesa, ker se slovenski
bratovščini ni dovolila vdeležba z zastavo
pri procesiji. Kaplan Stemberger je valed
tega tožil župnika Hrovatina radi žaljenja
časti. Pri včerajšnji obravnavi se je župnik
izgovarjal, da ni imel namena, Stembergerja
žaliti, in da je le govoril, kar je od drugih
slišal. Svoje dolžitve župnik še poskusil ni
dokazati. Sodnik je župnika oprostil, češ,
da se mu ne sme zameriti, če njegova iz-
poved ni odgovarjala resnici, ker se mora
smatrati, da je govoril po svoji najboljši
vesti. Značilno je, da so priče, na katere
se je župnik skliceval, istega na laž po-
stavile.

— Ravnopravnost in tržaški ordi-
narijat. Zadnja številka uradnega lista tr-
žaškega škofijskega ordinarijata prijavlja
učni načrt za katehizacijo v ljudskih šolah
in na deželi in sicer ga prinaša samo
v italijanskem jeziku!

— Imenovanje pri pošti. Poštnimi asi-
stenti so imenovani poštni vežbeniki: Mi-
hael Moravec, Herman Gaeta, Artur
Fittke, Ivan Golob, Hugo Rossi, Silvij
Leban, Dragotin Ban, Josip Castelliz
in Jurij Rismondo za Trst; Spiro Pasi-
novič in Dragotin Klvana za Pulej, Dra-
gotin Radizza za Gorico, Rajm. Stegnar
za Opatijo, Artur Bellotti za Koper, Jos.
Rismondo iz Zadra za Rovinj, Anton
Kocmur za Sv. Peter na Krasu; potem
manipulacijska dnevničarja Josip Podboj
za Tržič in Maks Velepčič za Opatijo, in
računski podčasniki Adalbert Lažansky
za Sv. Peter na Krasu.

— Slovensko gledališče. Jutri v pe-
tek 19. t. m. poje se drugičkrat Maillartova
komična opera „Puščavnikov zvon-
ček“. V nedeljo, dne 21. t. m. bodeta dve
predstavi v deželni gledališči, popoldne
ob 1/23. uri je prva popoldanska ljud-
ska predstava; ob znižanih cenah pro-
storov igrala se bo burka s petjem „Val-
vazorjev trg“. Zvečer ob 7. uri pa je
na čast štajerskim posetnikom I. slovenske
umetniške razstave slavnostna predstava,
prikateri se poje četrtičkrat v sezoni hrva-
ška narodna opera, Zajčev Nikola Šubič
Zrinjski.

— Izlet štajerskih gostov v Ljub-
ljano. V nedeljo, 21. t. m. okoli 1/210.
ure doprivedo štajerski Slovenci v Ljubljano,
da si ogledajo slovensko umetniško razstavo
in deželni muzej, da se udeležijo operne pred-
stave in izlet v ljubljansko okolico. Ker pa
posest naših gostov ne velja le razstavi in g-
ledališču, nego duševnemu središču Slovencev,
Ljubljani, sploh, je nedvomno, da jih po-
zdravi tudi ljubljansko občinstvo na čelu
mu slovenska društva.

— Sneg na Gorenjskem. Dne 16. in
17. t. m. je pobelil sneg vse višje hribe na
Gorenjskem.

— Hrvatsko pevsko društvo „Ja-
dranska Vila“ na Sušaku priredi v soboto
20. t. m. v „hotelu Sušak“ velik koncert.

— Nepreviden voznik. Franc Birk,
hlapec pri Korošeljnu na Poljanski cesti
št. 26, je pripeljal danes zjutraj v prav na-
gem diru čez Franciškiški most in zavil
proti Pogačarjevemu trgu. Na vogalu pred
Maierjevo prodajalnico je podrl z vozom na
tla trgovskega poslovođjo firme J.
C. Mayer, g. Antona Verhunca, kateri
je tam stal in se ni izognil, ker je mislil,
da bo voznik vozil naprej po Špitaljskih
ulicah. Voznik tudi ni dal znamenja, da
bo zavil na Pogačarjev trg. G. Verhunc
se je na obrazu in na roki teško poškodoval
in so ga prepeljali v deželno bolnico. Ko je
hlapec Franc Birk videl, da je nekoga z
vozom podrl, pognal je konja v dir in ga
podil v galop čez Pogačarjev trg, po Šol-
skem drevoredu, po Kopitarjevih ulicah, čez
cesarja Jožefa trg in po cesti za Gradom.
Hlapec je hotel na vsak način uiti, in bi
se mu bilo to tudi posrečilo, da ni jahal v
galop za njim brambovski nadporoč-
nik G. Majster, ki je videl, da je Birk g.
Verhunca povozil. Nadstražnik Jakob Ker-
žan, ki je stal pri dolenjski mitnici in je
videl, da jezdi za dirjajočim voznikom čast-
nik in daje znamenje, da se ga ustavi, po-
stavil se je sredi ceste in je hotel konja
ustaviti, pa bi bil pri tem skoraj sam prišel

pod konja, katerega je Birk z bičem poga-
njal. Keržan je bil toliko uren, da se je iz-
ognil in se vzadej prijel za voz in skočil
na njega. Na vozu je prijel hlapca za glavo
in za roke in ustavil konja, ki je bil itak
že ves vpehan. Nadstražnik Keržan je konja
spravil v Čeanovarjev blev, hlapca Birka pa
je aretiral. Franc Birk je bil pred leti tudi
neko osebo povozil in je bil na isti način,
kakor danes ušel policijskemu stražniku, ki
ga je pa bil pozneje le izsledil in naznanil
sodnji. Za g. Verhunca ni nobene nevarnosti.

— Sumljiv človek se klati po Barju.
Pred dnevi je prišel k Jakobu Kušarju na
Ilovico in zahteval kosila, ker ga ni dobil,
se je zagrozil, da bode šlo vse v „luft“. Po-
zneje je bil pri Heleni Mehle, kjer je dobil
kosila. Takaj je tudi hotel prorokovati na
karte, in ker ga niso hoteli poslušati, je
dejal, „nesrečni pa boste vsejedno“.

— Trgovec s prašiči. Neki Marko
Popovič, okoli 30 let star, srednje velikosti,
je v Dragi pri nakupovanju prašičev več
strank ogoljufal, in ga žandarmerija zasleduje.
— Izgubila je na poti od Dolenjske
ceste po Karolinski zemlji do Črne vasi de-
lavka Jožefa Suhadolnik črno, novo denar-
nico z 28 K 42 vin.

— Otroka pustila je včeraj zvečer
neka ženska Mariji Bobnarjevi na Poljan-
skem nasipu št. 52. Otrok je star 3 do 4
mesece. Ženska je prosila Bobnarjevo, naj
malo otroka drži, da bode kmalu po njega
prišla in se je na to odstranila, ne da bi
se bila vrnila. Policija poizveduje sedaj, če-
gav je otrok.

— Dve delavki sta se včeraj zvečer
na šentpeterskem mostu zaradi fanta stegli.
Obdelavali sta se s kamni, da je tekla kri.

— Dva kolesarja sta se včeraj zvečer
na križpotu Rožnih in Florijanskih ulic sku-
paj trčila in padla s koles.

— Štrajk v Trstu. Včeraj zvečer pri
odhodu mešanega vlaka so na južnem ko-
lodvoru v Trstu pripenjači in drugi delavci
stopili v štrajk. Vseh štrajkujočih delavcev
je okoli 600.

* Največje slovensko mesto je na
vsak način Dunaj. Tam živi namreč
okoli 400.000 Čehov, 20.000 Slovkov,
30.000 Slovencev, 20.000 Hrvatov in
Srbov in 20.000 Poljakov. Skupaj torej
pol milijona ljudij. K tem pa še niso pri-
šteti vojaki, ki so Slovani. Lahko se reče
da je pol Dunaja slovenskega.

* Ubogi Stojalovski! Krakovski ča-
sopisi poročajo, da je vloženi pri sodišču
v Nov. Sandecu proti patru Stojalovskemu
18 tožb radi javne nasilnosti, kaljenja miru,
žalitev, uradnega motenja itd.

* Rekruti in delavci. Iz Budimpešte
poročajo, da je na postaji Boglar nastal
velik boj med potujočimi rekruti 44. peš-
polka in ondi delajočimi tesarji. Pet tes-
sarjev in dva rekruta sta bila smrtno ra-
njena, neki častnik pa opasno ranjen. Ra-
njen rekrut je med potom umrl. Orožništvo
je le teško napravilo red in mir.

* Pošten samomorilec. Dne 11. t.
m. je stal pred sodiščem na Dunaju 72-
letni kolar Andrej Liebl radi tatvine. Ob-
dolžen je bil, da je kolarju Olivu ukradel
več ojes. Liebl je dejal, da je nedolžen;
ojesa mu je kupil sin za 60 kron, a se
potem iz neznanega vzroka ustrelil. Sodnik
pa je nato prečital pismo samomorilca. Ta
je pisal sodišču, da je ojesa ukradel in 60
kron zapil, potem pa se končal. Oče je bil
oproščen.

* Obravnava proti italijanski maf-
fiji v Palermi. Velika sodnijska obravnava
proti roparski in morilski družbi,
ki se zove maffija, je bila te dni dovršena.
Vseh 231 obtožencev je bilo obsojenih v
ječo. Obravnava se je morala vršiti v neki
cerkvi. Vsi obsojenci skupaj so dobili 879
let ječe in 693 let policijskega nadzorstva.
Ko se je proglasila razzodba, je nastal v
zakristiji, kjer so čakali sorodniki obso-
jencev, velik krik in jok, načelnik maffije
pa je na ves glas pozivljil soobsojence,
naj se upro ter se takoj maščujejo! In res
obsojenci so hoteli zlomiti železno omrežje
za katerim so bili ter nameravali planiti
na razzodnike. Ukrotili so jih orožniki in
vojaki z bajoneti ter jih v verigah odvedli
v ječo.

* Roparski umor. Iz Milana poročajo:
V Cagliari na Sardiniji je bil te dni oropan
60 letni blagajnik rudarske družbe v Molfi-
danu, ko se je v spremstvu 14-letnega
dečka vračal iz italijanske banke, kjer je
vzel za družbo 46.000 lir. Ko je stopil v

svojo hišo, ga je v veži neznan ropar s
sekiro smrtno ranil, dečka umoril ter od-
nesel ves denar.

* Ruski državni svetnik — tat. Di-
mitrij Dimitrijevič, ruski državni svetnik in
bankir, je poveril 180.000 rubljev ter po-
begnil na Ogrsko. Tam so ga zaprli in iz-
ročili ruskemu sodišču, ki ga je obsodilo,
da izgubi vse naslova in se mora naseliti
v Sibiriji.

* Ruski roparji. V županskem uradu
Novorovkovska v guberniji Jekaterinoslav
je bilo 8. t. m. ponoči, kakor poroča „Hoboe
Время“, ubitih sedem oseb: tajnik, 3 pi-
sarji, nočni čuvaj, policaj in njegova žena.
Roparji pobrali so ves denar in izginili
brez sledu.

* Morilec — Mac Kinleyev stražnik.
L. 1884 je W. Anderson ubil delavca Bai-
leya. Anderson je bil obsojen k smrti, toda
delavci so ga rešili iz ječe. Pod tujim ime-
nom se je Anderson potikal po Ameriki,
dokler ni postal redar in končno telesni
stražnik Maca Kinleya. Toda smrtna ob-
sodba visi tudi še danes nad njegovo
glavo, zato bodo Andersonovi prijatelji
prosilili guvernerja Severne Karoline, da ga
pomilosti.

Književnost

— Novi natis „Cecilije“ prvi del.
Družba sv. Mohorja v Celovcu nam
poroča: Že dolgo let je pošel I. del priljub-
ljene „Cecilije“ skladatelja Antona Foer-
sterja, katero je bila l. 1883. izdala družba
sv. Mohorja. Mnogo se je povpraševalo po
novi izdaji, katera je prepotrebna zlasti za
naše cerkvene pevske zbornice. Odbor družbe
sv. Mohorja se je zato odločil, da družba
prvi del „Cecilije“ na novo izdaja, in
sicer v popravljenem in izpopolnjenem po-
natisu, tako da bo nova izdaja ustrezala
cerkvenim in tudi drugim, zlasti dijaškim
pevskim zborom. Nova „Cecilija“ bode ob-
segala: 1. Mašne pesmi, in sicer pomnožene;
latinski „Requiem“, prav lahek za jeden
glas s spremljevanjem orgelj ali za mešani
zbor; razne pesmi za cerkvene čase, za bla-
goslov, več „Tantum ergo“, kakor so bili
že v stari „Ceciliji“, samo da se nekatere
pesmi izpustijo, oziroma z boljšimi in lah-
kejšimi nadomestijo. 2. H tem pridejo ob-
hajilne pesmi, Marijine ter pesmi za godove
raznih svetnikov. Izbrale se bodo pa samo
najprimernejše pesmi, in sicer tudi nekaj
novih, ker je drugih dosti v II. delu „Ce-
cilije“, kateri se v družbeni zalogi še vedno
lahko dobiva. 3. Obseg nove izdaje bo ne-
kako isti kakor stare, molitvenik pa se iz-
pusti. — Cena knjigi bo ista, kakor je do-
ločena za II. del, t. j. 1 krona. Gospode
družbene poverjenike, pevovodje
in vse, ki bodo novo knjigo potre-
bovali, uljudno in nujno prosimo,
da odboru družbe sv. Mohorja čim
preje, vsaj pa do novega leta na-
znani, koliko iztisov bodo potre-
bovali pevski zbori in posamezniki
po raznih krajih, da se more določiti
naklada ponatisa.

Telefonska in brzojavna poročila.

Ptuj 18. oktobra. Shod zaupnih
mož ptujskega okraja postavil je so-
glasno kandidatom v V. kuriji dr.
Ploja.

Dunaj 18. oktobra. Zastopniki
nemške klerikalne stranke so se na
včerajšnjem svojem sestanku posveto-
vali o volilnem gibanju. Govorilo se je
tudi o akciji krščanskih socialistov
zoper barona Dipaulija. Ta je predložil
pismo, v katerem mu naznanja knez
Lichtenstein, da vodstvo krščansko-
socialne stranke odločno obsoja Schöp-
ferjevo agitacijo proti baronu Di-
pauliju.

Praga 18. oktobra. Voditelji
agrarne stranke so sklicali na dan 9.
decembra velik agrarni shod v Prago.

Praga 18. oktobra. V Pardubi-
cah je pogorela velika pivovarna. Škoda
je ogromna, ker je zgorela tudi vsa
zaloga ječmena in hmelja.

Budimpešta 18. oktobra. V da-
našnji poslanski zbornici je poslanec
Komjaty interpeliral vlado zaradi pis-
ma iz cesarjeve kabinetne pisarne, s
katerim se je nadškofu Stadlerju izrekla
graja, ker se vtika v politične zadeve.
Ministrski predsednik Széll je odgo-
voril, da je dotično pismo bilo pisano

na lastno inicijativo cesarjevo, da je je
smatrati za privatno pismo cesarjevo,
da pa vzlic temu, če treba, prevzame
vso odgovornost.

Berolin 18. oktobra. Odstop dr-
žavnega kancelarja kneza Hohenlohe
ni nikogar presenetil. Hohenlohe je bil
že dlje časa samo po imenu kancelar,
ker se za državne posle vsled svoje
visoke starosti ni mogel brigati ter je
vse prepustil cesarju. Imenovanje grofa
Bülowa se tolmači tako, da se bo z
vso energijo nadaljevala cesarjeva po-
litika glede Kitajske.

Berolin 18. oktobra. „Reichs-
anzeiger“ prijavlja uradno naznanilo,
da je državni kancelar knez Hohen-
lohe odstopil in da je državni tajnik
grof Bülow imenovan državnim kan-
cellarjem; predsednikom državnega mi-
nisterstva in ministrom zunanjih del.
Knez Hohenlohe je povodom svojega
odstopa dobil red črnega orla z bri-
ljanti.

London 18. oktobra. Kitajski ce-
sarski dvor je došel v Sangfu. Po-
ročila listov o položaju na Kitajskem
se glase jako resno. Vsi listi prizna-
vajo, da se revolucija na jugu čudo-
vito hitro razširja, kar svedoči, da je
bila že dolgo in skrbno pripravljena.
„Daily Express“ sodi, da je vladajoči
kitajski dinastiji začel peti mrtvaški
zvonec.

Narodno gospodarstvo.

Trgovska in obrtniška zbornica.
(Dalje.)

Zbornični svetnik Josip Lenarčič
poroča o prošnji gremija trgovcev v Ljub-
ljani, naj bi zbornica podpirala njegovo
vlogo na c. kr. finančno ministrstvo, da
ne bi vprašanja saniranja deželnih financ
na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem
rešilo na ta način, da bi se še nadalje pa-
stile deželne doklade na davku od žganja.
Poročevalec predlaga, naj zbornica ne pod-
pira te vloge. Deželnim dokladam na davek
od žganja je v prvi vrsti namen omejiti
žganjpitje, ki je na Kranjskem zavzelo že
ogromne dimenzije. Če se torej ta davek
zniža, postane žganje ceneje, in žganjpitje
se bo razširilo še bolj. Ta doklada je, žal,
glavni vir deželnih dohodkov, ki bo zauj
dežela težko zasledila nadomestka. Odprava
te doklade ali tudi samo znižanje bi ob-
čutno zadelo deželne finance.

Zbornični svetnik Franc Omersa
poudarja, da je trgovska zbornica za
trgovce, da ima zastopati koristi trgovcev,
ki jih že tako pritiskajo dacarji. V prid
trgovine mora zbornica podpreti vlogo
gremija.

Zbornični svetnik Feliks Stare se
izreka zoper podporo; žganje je še vedno
predober kup, ker se ga popije še vedno
preveč.

Zbornični svetnik Karol Luckmann
je tudi za poročevalčev predlog. Tudi s
stališča trgovine moramo biti drugih nazo-
rov kakor pa gremij; žganje je za deželo
nesreča, pitje žganja se vrši tako, da bo
deželi v pogubo. Govornik omenja številke
zadnjega nabora. Zoper pitje žganja nimamo
družega pomočka, kakor davek, ki pa ne
škoduje trgovcu: čim večji davek, tem
dražje se prodaja žganje, in vendar se ne
zmanjša konsum, kakor kaže izkušnja.
Sicer pa v tem predmetu ne želimo trgo-
vem nobene prodaje. (Da'je prih.)

Objava.

Jaz, Valentin Sedej, kot tačasni pod-
predsednik pevskega društva „Ratitovec“
v Selcih, sklicujem po §§ 10., 18. in 19. društ-
venih pravil, ker se je tačasni predsednik
društva Jakob Uranič pri po njem sklica-
nem občnem shodu dne 10. junija 1900
predsedništvu odpovedal, in toraj ne more
sklicati občnega zbora, z ozirom na to, da
na dan 10. junija 1900 sklicani redni občni
shod ni bil sklican po kakem domačem
slovenskem listu, in da na dan 15. julija
1900 sklicanega rednega občnega shoda ni
sklical tačasni predsednik ali podpred-
sednik društva redni občni shod „Pev-
skega društva Ratitovec“ na dan 21.
oktobra pri gosp. Fran Tavčarju v Selcih,
popoludne ob 5. uri, v zgornjih pro-
storih s sledečim vspešnim: 1. Volitev
novega odbora. 2. Pogovor zaradi zastave.
V Selcih, dne 17. oktobra 1900.

Valentin Sedej,
tač. podpredsednik.

Pri Ervinu Burdyeh-u, lekarju v Škofji
Loki se dobiva (321-72)

ustna voda

z novim antiseptikom
katero je sestavil zobozdravnik dr. Rado
Frlan, katera ohrani sobo smiraj zdrave in
bele, ter zamori vsako gnilobo.
Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane
3 kroni, po pošti 3.05 kroni.

Zahvala.

V imenu učitelstva in šolske mladine tem
potom najiskrenejše zahvaljujem vse dobrotnike
in prijatelje šolske mladine, ki so z denarnimi
doneski ali kako drugače pripomogli, da se je pri
nas obhajala 70 letnica Nj. Veličanstva cesarja
Franca Jožefa I, tako lepo in da se je mogla ob
tej priliki pogostiti šolska mladina.

V Knežaku, dne 12. oktobra 1900.

Dragotin Češnik
nadučitelj.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 13. Dr. pr. 1032.

Opera.

V petek, dne 19. oktobra 1900.

Drugičrat v sezoni:

Puščavnikov zvonček.

Komična opera v 3 dejanjih. Spisala Lockroy in
Cormon. Uglasbil Aimé Maillart. Poslovenil E. Gangl.
Kapelnik g. H. Benišek. Režiser g. J. Noll.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7.30. uri. — Konec po 10. uri.
Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pih. polka Leopold II. št. 27.

Prihodno nedeljo, dne 21. oktobra t. l., bodoča
dve predstavi: Prva popoldanska ljudska pred-
stava ob 3. uri. Prvikrat gluma s petjem: „Val-
vazorjev trg“. Zvečer ob 7.30. uri slavnostna
predstava na čast štajerskim posetnikom I. slo-
venske umetniške razstave četrtičrat v sezoni
hrvaška narodna opera: „Nikola Šubić-
Zrinjski“.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 206.2 m. Srednji aračni tlak 756.0 mm.

Sept.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
17.	9. zvečer	735.7	5.8	sr. sever	oblačno	0.0 mm
18.	7. zjutraj	733.7	6.5	sl. jug	oblačno	0.0 mm
	2. popol.	732.6	11.2	sl. jug	oblačno	0.0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 3.8°, nor-
male: 10.2°.

Dunajska borza

dne 18. oktobra 1900.

Skupni državni dolg v notah	96.65
Skupni državni dolg v srebru	96.30
Avstrijska zlata renta	114.15
Avstrijska krona renta 4%	97.10
Ogrska zlata renta 4%	113.70
Ogrska krona renta 4%	90.05
Avstro-ogrski bančne denice	165.2
Kreditne denice	645.0
London vista	241.30
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117.95
50 mark	23.57
20 frankov	19.24
Italijanski bankovci	90.35
C. kr. cekini	11.41

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega
sočutja med boleznijo in ob smrti naše
ljube matere, gospe

Marije Marout

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo
k zadnjemu počitku ter za mnoge lepe
vence izrekamo svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 18. vinotoka 1900.

(2155)

Zalujoči ostali.

Prodajalka

izurjena v špecerijaki stroki, vsprejme se
tako za trgovino v Ljubljani.

Pisemne ponudbe pod: „Vestna“ na
upravnishvo „Slov. Naroda“, (2153)

Mlad

trgovski pomočnik

zmožen špecerijake stroke, želi vsprejeti
službo. (2141-2)

Miroslav Puppis, Rožne ulice št. 5.

Prodaja se (2137-2)

takoj zaradi smrti v nekem trgu na Spod-
njem Štajerskem blizu železnice dobro idoča

pekarija

z mnogobrojnimi odjemalci, in zraven spa-
dajoča trgovina z mešanim blagom z vsem
premičnim in nepremičnim blagom.

Naslov pove upravnishvo „Slov. Nar.“.

Slavnoznano

Kulmbaško krepkostno pivo

pasterizovano v steklenicah

se dobiva v prodajalni (2023-16)

Edmund Kavčič

Prešernove ulice, nasproti glavne pošte.

Kupujem

vsako množino in plačujem najvišje in
najboljše cene, namreč:

suhe jedilne gobe, hrastove ježice
in želod, sveže bukovo zrnje, češ-
minjeve jagode in češminjev sok.

Josip Leuz

trgovec v Ljubljani.

(2133-2)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee,
Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Du-
naj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost,
čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob ne-
deljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m do-
poldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec,
Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m popoldne
osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell
ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen,
Marijine vare, Hebr, Franzove vare, Karlove vare,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v
Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri
54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri
55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz
Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Du-
naja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov,
Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Bu-
dejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna,
Celovca, Beljaka Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m
dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Kar-
lovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic,
Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha,
Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina,
Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri
38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna,
Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla.
— Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja,
Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in
aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — Proga
iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri
in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob
8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol.
v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m
popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljub-
ljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj,
ob 11. uri 8 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Umetniška razstava v „Mestnem domu“

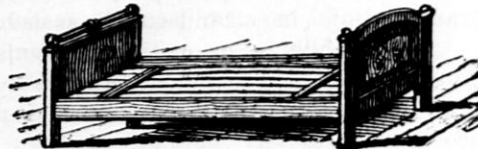
vsak dan od 9. dopoldne do 4. popoldne.

Spretne, solidne potovalne uradnike

(akvizitérje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti
visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno
plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranj-
skem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se poš-
ljajo pod: „akvizitér 25“ upravnishvu „Slov.
Naroda“. (1531-23)

Mizarska zadruga

v Šent Vidu pri Ljubljani

se priporoča slavnemu občinstvu v naroči-
tev raznovrstne temne in lilkane

sobne oprave

iz suhega lesa, solidno izgotovljene po last-
nih in predloženih uzorcih.

V prav obilno naročitev se priporoča

Josip Arhar

(1984-4) načelnik

Krasne novosti nagrobnih vencev

in trakov za vence

priporoča (2070-2)

Karol Recknagel

Mestni trg št. 24.

Naznanilo.

V smislu sklepa upniškega odbora bode se od jutri, 18. t. m.
naprej vse v konkurzno maso Henrika Starkel-a, bivšega tr-
govca v Ljubljani, na Starem trgu (Plautz-eva palača), spa-
dajoče štacunsko blago po tekočih cenah na drobno razprodajalo.
V Ljubljani, 7. vinotoka 1900.

(2151-2)

Oskrbništvo konkurzne mase:
Dr. Josip Kušar, odvetnik.

Velika vojaško-invalidska loterija v zlatu in srebru. Zadnji mesec!

Glavni dobitek 60.000 kron.

v gotovem denarju 20% manj.

(2051-6)

Invalidske srečke à 1 krono
priporoča: J. C. MAYER v Ljubljani.

Naznanilo.

Slovenskim rojakom v Celji in okolici uljudno naznanjam da sem
prevzel

restavracijo v „Narodnem domu“
v Celju.

Točim pristna štajerska in druga vina ter vedno sveže
pivo. Ukusna jedila vedno na razpolago.

Postrežba prijazna in točna. * Cene zmerne.

Za mnogobrojen obisk se priporoča
z vsem spoštovanjem

Fran Dolničar.

(2113-3)

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulant-
nejših pogojih. (1877-30)

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim
obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na tekoči račun in na giro-
konto s 4% obrestovanjem od dne vloge do
dne zdiga.
Eskompt menjic najkulantneje.
Borzna naročila.